

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Maria Grzelka

SSN Zbigniew Strus (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku R. F.

przy uczestnictwie J. W.

o wpis,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 marca 2008 r.,

zażalenia uczestniczki postępowania

na postanowienie Sądu Okręgowego w P. z dnia 17 września 2007 r., sygn. akt IV Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z 17 września 2007 r. Sąd Okręgowy w P. odrzucił skargę kasacyjną J. W. od postanowienia z dnia 30 maja 2007 r., sygn. akt IV Ca (...) oddalającego apelację tej uczestniczki. W komparycji postanowienia określono sprawę, jako wszczętą z wniosku R. F. o wpis hipoteki przymusowej, W aktach postępowania znajduje się oryginał postanowienia z 30 maja 2007 r. oddalający apelację uczestniczki J. W. w sprawie, której przedmiot został oznaczony również jako wpis hipoteki przymusowej.

Zawiadomienie o wpisie z 12 lutego 2007 r. wymienia natomiast wykreślenie w księdze wieczystej PL1L (...) w dziale II w rubryce 2.2 (właściciel) J. W. i wpis w tejże rubryce R. F. Sąd Okręgowy w P. w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia również

prawidłowo określa przedmiot postępowania jako dotyczący wpisu lecz nie hipoteki przymusowej.

Ponieważ oznaczenie przedmiotu sprawy jest wynikiem pomyłki, winna ona być sprostowana przez Sąd Okręgowy.

W zażaleniu do Sądu Najwyższego autor pisma relacjonuje przekonanie J. W. o jej pokrzywdzeniu w postępowaniu egzekucyjnym, w którym doszło do przysądzenia własności na rzecz wnioskodawcy z postępowania o wpis. Podtrzymując zarzut naruszenia art. 5 k.c. i rozważając skutki pozbawienia skarżącej prawa własności gospodarstwa wyraża oczekiwanie, że Sąd Najwyższy rozpozna sprawę (jak można przypuszczać: sprawę o dział spadku) oraz późniejsze postępowanie egzekucyjne, które doprowadziło do sprzedaży licytacyjnej nieruchomości.

W rzeczywistości przedmiotem postępowania wywołanego zażaleniem na odrzucenie skargi kasacyjnej może być tylko prawidłowość oceny spełnienia w tej skardze wymagań stawianych takiemu środkowi zaskarżenia, sporządzanemu przez profesjonalnego pełnomocnika.

W tym zakresie ocena Sądu Okręgowego była prawidłowa. W skardze wniesionej do Sądu drugiej instancji wskazano wprowadzić naruszony przepis ale nie uzasadniono postaci jego naruszenia i nie przedstawiono uzasadnienia wymaganego w art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. Humanitarne motywy sporządzenia skargi kasacyjnej, tj. współczucie pełnomocnika dla sytuacji, w jakiej znalazła się dłużniczka po przysądzeniu w postępowaniu egzekucyjnym nieruchomości na rzecz R. F. nie mogły zastąpić wymagań wynikających z przepisów regulujących dopuszczalność skargi kasacyjnej.

Brak było w skardze również uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, mimo takiego wymagania zawartego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., a ogólnikowe twierdzenie, że art. 5 k.c. wskazany jako podstawa wymaga wykładni, nie pozostaje w związku z ustawowo określonymi przyczynami przyjęcia jej do rozpoznania przez Sąd Najwyższy.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. do okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej należą:

- 1) występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne,
- 2) potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
- 3) nieważność postępowania lub
- 4) skarga kasacyjna jest oczywiste uzasadnienie skargi.

Skarżąca działając z pełnomocnikiem nie przedstawiła argumentacji uzasadniającej wniosek o przyjęcie skargi.

Podstawą wpisu właściciela - jak ustalił Sąd drugiej instancji było prawomocne postanowienia o przysądzeniu własności w postępowaniu egzekucyjnym. Zgodnie z art. 365 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. wiąże ono sąd, które je wydał oraz inne sądy, dlatego przedstawiona podstawa skargi jak i wniosek o jej przyjęcie nie wiążą się z podstawą zaskarżonego postanowienia i uznać można, że wniesiona skarga pozoruje tylko ten środek zaskarżenia. Dlatego podlegała odrzuceniu, a zażalenie nie zawiera zarzutów pozwalających kwestionować prawidłowość postanowienia z 17 września 2007 r. Sądu Okręgowego w P.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 394 § 1 i 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.